

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 6. september 2018 af Østre Landsrets 2. afdeling
(landsdommerne Kaspar Linkis, Peter Thønnings og Rikke Freil Laulund (kst.)).

2. afd. nr. B-2302-17:

A
(advokat Karsten Høj)

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka

(advokat Nicolai Mailund Clan v/ advokatfuldmægtig Isabell Olesen)

Glostrup Rets dom af 16. oktober 2017 (BS 10B-1847/2016) er anket af A med påstand om, at indstævnte, Forsikrings-Aktieselskabet Alka, til appellanten, A, skal betale 466.200 kr. med tillæg af rente i medfør af erstatningsansvarslovens § 16 fra den 12. november 2013 til betaling sker.

Indstævnte, Forsikrings-Aktieselskabet Alka, har påstået frifindelse.

Supplerende sagsfremstilling

Der er for landsretten fremlagt en skriftlig vidneerklæring af 12. juli 2018, der er tiltrådt af D, afdelingssygeplejerske på ... afdeling ..., ...Hospital. Det fremgår blandt andet heraf, at D har haft flere samtaler med A, hvor hun er informeret om sine særlige ansættelses-

vilkår med fast nattevagt på 24 timer om ugen på afdeling Det fremgår endvidere, at det er D's klare vurdering, at A ikke har mulighed for rent fysisk at klare det høje tempo og fysisk mere krævende arbejde på afd. Hun vil formentlig heller ikke kunne arbejde flere timer, end hun gør i dag. Hun passer sit arbejde. Der er siden september 2007 været 8 sygedage, hvilket er lige på kanten til en sygesamtale.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af A.

A har supplerende forklaret blandt andet, at hun uændret arbejder som fast nattevagt på "...", afdeling Arbejdet består primært i hjælp og støtte til navnlig ... med et Hun har mulighed for at indlægge hvileperioder i løbet af nattevagterne. Arbejdet på ..., afdeling ..., er mere krævende, og næsten alle patienter har brug for støtte og fysisk bistand – også om natten. Hun vil ikke kunne klare arbejdet på afdeling ..., hverken i natte-eller dagvagt. Hun fik efter ulykken en aftale med arbejdsgiveren om, at hun kunne lægge alle sine vagttimer på afdeling Hendes turnus på nattevagt indebærer ugelange perioder med fridage, hvilket hun helbredsmæssigt nyder godt af. Arbejdet i dagvagt på afdeling ... er mere krævende end nattevagterne.

I 2015 prøvede hun i 6 måneder at tage nogle 12-timersvagter hver anden weekend – på linje med kollegerne – men dette måtte hun opgive på grund af den fysiske belastning ved sådanne vagter. Hendes samlede ugentlige timetal gik ikke op i den anledning. Timelønnen i nattevagt er 25% højere end lønnen i dagvagt, og det vil være udelukket for hende at varetage dagvagt og bibeholde den nuværende samlede løn. Hun kan ikke se, at der er andre sygeplejerskejobs, som vil være ligeså eller mere skånsomme end de funktioner, hun varetager i sit nuværende job. Hun vil realistisk set – med sin alder og sin ret snævre erfaring inden for barselpleje – ikke komme i betragtning til de attraktive stillinger som sygeplejerske hos en praktiserende læge.

Hun har aldrig i nattevagt arbejdet 35 timer om ugen, og kender ikke til kolleger, som har gjort dette. Hun ved ikke, hvorfor Region... i sagen har oplyst, at 35 timer om ugen er fuld tid for en fast nattevagt. Den normale natteturnus på hendes afdeling er en "7-7 ordning", hvilket over en periode på 14 dage indebærer 8 timers nattevagter alle 7 dage i

den første uge efterfulgt af 7 dages frihed i den anden uge. Dette svarer til 56 timer over 2 uger. Hendes nuværende natteturnus har siden 2007 været nedsat til en "6-8 ordning" med et timetal på 48 timer over 2 uger. Hun er således gået en nattevagt ned i forhold til den sædvanlige natteturnus. Vagtturussen for natteholdet på hospitalet er ganske fast, og der kan ikke uden videre opjusteres med flere enkelttimer på udvalgte dage.

Hendes børn er født i 1991 og 1996. I 2007 gik hun ned i tid – fra "7-7 ordningen" til "6-8 ordningen". Det skete for at for skabe mulighed for, at hun kunne hjælpe det ældste barn, som havde brug for ekstra støtte til at klare sin skolegang.

Procedure

Parterne har for landsretten gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det følger af erstatningsansvarslovens § 1 og § 5, at såfremt en personskade har medført varig nedsættelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, skal den, der er erstatningsansvarlig for personskaden, betale skadelidte erstatning for tab eller forringelse af erhvervsevne, såfremt erhvervsevnetabet er 15 pct. eller derover. Det er skadelidte, der har bevisbyrden for, at der er lidt et varigt erhvervsevnetab. Det følger af erstatningsansvarslovens § 11, at en afsluttet sag om erstatning kan genoptages, hvis sagens faktiske omstændigheder ændrer sig væsentligt.

Også efter bevisførelsen for landsretten kan det lægges til grund ved sagens afgørelse, at A i 2007 valgte at ændre sin arbejdstid som nattevagt ved at frasige sig en af de hidtidige syv nattevagter, hun bestred over en periode på 14 dage, og at A efter sygefraværsperioder i forlængelse af tilskadekomsten i juli 2011 genoptog sit arbejde som nattevagt i september 2011 med samme timeantal og fortsat seks nattevagter over en periode på 14 dage. Det lægges endvidere til grund, at arbejdsopgaverne efter aftale med arbejdsgiveren blev tilrettelagt skånsomt og med mulighed for pauser, og at As løn efter uheldet var på uændret niveau.

Det fremgår, at Arbejdsskadestyrelsen (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring) i en udtalelse af 11. oktober 2013 vurderede, at A havde lidt et erhvervsevnetab på 15 pct. Arbejdsskadestyrelsen lagde ved vurderingen vægt på, at A

forud for skaden havde en fuld erhvervsevne, som blev udnyttet ved 48 timers nattevagt som sygeplejerske hver 14. dag, samt at hun som følge af skaden havde smerter, nedsat styrke og let nedsat bevægelighed i lænderyggen, reduceret balance, sovende fornemmelser i højre ben og hånd samt strammende fornemmelse omkring højre fod. Ved udtalelse af 4. november 2013 fastholdt Arbejdsskadestyrelsen sin vurdering af 11. oktober 2013.

Senest har Arbejdsskadestyrelsen i en vejledende udtalelse af 2. september 2015 vurderet, at erhvervsevnetabet er mindre end 15 pct. Det er anført i udtalelsen, at A har funktionsmæssige begrænsninger som følge af generne efter uheldet i 2011, fordi hun har gener fra skuldrene og lænden, men at der ikke er en varig indtægtsnedgang som følge af skaden.

Den seneste vejledende udtalelse af 2. september 2015 fra Arbejdsskadestyrelsen inddrager således både medicinske og indtægtsmæssige kriterier og forholder sig til de tidligere udtalelser. Landsretten finder, at der kan lægges afgørende vægt på den seneste udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen, og hverken det af A anførte eller indholdet af de tidligere udtalelser fra Arbejdsskadestyrelsens kan føre til en anden vurdering heraf.

Landsretten lægger som anført til grund, at A trods de funktionsmæssige begrænsninger afledt af uheldet og de aftalte skånehensyn i arbejdet har opretholdt sin indkomst på samme niveau som før uheldet, og at hun både før og efter uheldet i 2011 har arbejdet som sygeplejerske i fast nattevagt med 6 nattevagter på 14 dage. Efter det oplyste om børnenes alder og hendes arbejds- og indkomstforhold i øvrigt finder landsretten det ikke godtgjort, at hendes arbejdstilrettelæggelse, hvorefter hun i 2007 gik fra 7 til 6 nattevagter på 14 dage, var en ordning af midlertidig karakter.

Landsretten finder herefter, at A ikke på nuværende tidspunkt har løftet bevisbyrden for, at hun ved uheldet har pådraget sig en personskade, der har medført et erhvervsevnetab på 15 pct. eller derover.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

A skal betale sagsomkostninger for landsretten med 35.000 kr. Beløbet omfatter udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ved fastsættelsen af beløbet til dækning af udgifterne til advokatbistand er der ud over sagens værdi taget hensyn til sagens omfang og varighed.

Th i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal A betale 35.000 kr. til Forsikrings-Aktieselskabet Alka.

Det idømte skal betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 06-09-2018

Louise Rosted

Retsassistent

